

32te Møde.

Fredag den 7. December Kl. 1½.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov vedrørende Befolkningens Forsyning med Smør, Flæsk m. v. har afgivet Betænkning. Eksemplarer er omdelt.

Ved 2den Landstingsmand for 3die Kreds (Ole Hansen) er modtaget et Andragende fra en Række Arvefæstere om, at Lovforslaget om Afløsning af Arvefæste maa blive fremmet.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelte, vil blive tilstillet det om Sagen nedsatte Udvalg.

Ved 2den Landstingsmand for 7de Kreds (Døcker) er modtaget et Andragende fra et af Varde Byraad nedsat Udvalg vedrørende en Ændring i Lovforslaget om forskellige Privatbaneanlæg.

Andragendet vil blive tilstillet vedkommende Udvalg.

Ved Skrivelse af Dags Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger (Dyrtidsloven),

der i Dag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov vedrørende Befolkningens Forsyning med Smør, Flæsk m. v.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 421; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 135).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ole Hansen): Som det fremgaar af Betænkningen, har man fra alle Sider i Udvalget været enig om, at en Rationering af de Fødevarer, der produceres her i Landet, maa finde Sted. Vi har været enige om, at dette maa anses for en Nødvendighed, dels af Hensyn til store Dele af Befolkningen, som ellers vilde være udsatte for at lide Mangel paa disse Næringsstoffer, og dels af Hensyn til Ønskeligheden og Nødvendigheden af at bevare en Del Fødevarer til Eksport. Nødvendigheden heraf er jo ret indlysende, og det gamle Ord om, at der skal noget for noget, naar Venskab skal holdes, kunde nu passende omskrives til: Der skal Varer for Varer, naar Handelsomsætningen med Udlandet ikke helt skal standses. Derfor er det ogsaa af stor Betydning, om vi kan bevare en Del Fødevarer til Eksport, saa at Vareomsætningen med Udlandet ikke helt skal standses og vi her i Landet blive hindret i at faa Varer, som er nødvendige for os. Landbruget er stærkt interesseret i dette Spørgsmaal, og det samme gælder Industrien. Det gælder altsaa Bybefolkningen og Landbefolkningen; det gælder Arbejder og Arbejdsgiver. Det er et Fællesanliggende, det her drejer sig om, og dette, at det er et Fællesanliggende, som vi alle er interesserede i, vil maaske dog paa nogen Maade kunne bidrage til, at vi lettere vil kunne komme ud over de Indskrænkninger og de Ulemper, som Gennemførelsen af dette Lovforslag vil medføre, lettere finde os deri.

Men nu er Spørgsmaalet dette: Kan Produktionen af Fødevarer opretholdes i et saadant Omfang, at der kan blive en Del deraf til Eksport? Det maa vi jo haabe, men jeg for mit Vedkommende frygter, at der paa dette Punkt vil opstaa ret store Vanskeligheder; at Produktionen af Flæsk vil gaa betydeligt ned, særlig efter Nytaar, kan der vist ikke være Tvivl om, og jeg frygter for, at ogsaa Smørproduktionen i den kommende Tid vil formindskes, maaske endda i en ikke ringe Grad. Vi gør vist derfor klogt i at være forberedte paa, at en Nedsættelse af de Rationer, der her er Tale om, med Tiden vil blive nødvendig.

Hvis det imidlertid viser sig, at en Nedsættelse af de foreslaaede Rationer bliver nødvendig, trænger det Spørgsmaal